

Megalakult a szegedi Károlyi-párt.

(Saját tudósítónktól.) Vasárnap délután négy órakor a szegedi függetlenségi és 48-as Károlyi-párt szervezkedő nagygyűlést tartott a Tisza-szálloda nagytermében. Az érdeklődők tömege zsufolásig megtöltötte a termet, sőt a folyosókat és a lépcsőházat is ellepték, lelkesen tüntetve Károlyi Mihály és a nagygyűlés szónokai mellett. A nagygyűlés természetesen egyhangulag kimondta a Károlyi párt megalakulását.

A nagygyűlésről a következő tudósításunk számol be:

Dr. Becsey Károly elnök megnyitja az ülést és vázolja, hogy új, hatalmas arányú szervezkedésre van szükség az új, forradalmi Magyarországon, hogy az igazság uralkodását biztosítani tudják. Észkülönösen erős pártokra van szükség Szegeden, hogy a bizonyára hamarosan elkövetkező általános választásokra a pártoknak győzelmét egész Szegeden biztosíthassák. És meg kell most erősíteni a párt szervezetét azokkal a polgári elemekkel akik a Károlyi-párt programját a magukévá teszik. Beszélte ezután arról, hogy a választói jog ki fog terjedni a nőkre is, ezért gondoskodott arról, hogy a nők is csatlakozhassanak a párthoz. Hazafias szeretettel üdvözli a megjelenteket és a nagygyűlést megnyitja. A jegyzőkönyv vezetésére dr. Lugosi Dömöt kéri föl és kéri dr. Dettre Jánost, hogy a napirendre vonatkozó előterjesztéseit tegye meg. Dr. Dettre János mondván ezután beszédet, amelyből a következőket közöljük:

— Két hete csak, hogy lobogódiszba állított ez a város, az utcáit rendezni, takarítani kezdték, mert állzatatos és emberhez nem méltó lojalitásunkban egy Isten kegyelméből uralkodó ember látogatására készültünk. Két hete! És ezalatt a rövid két hét alatt több óriási eredmény történt, mint Krisztus születésétől kezdve mostanáig! Az Isten kegyelméből uralkodó vendég, akire vártunk, nem jött el, de a fölséges ur helyett eljött hozzánk egy fölségesebb: a népuralom.

— A magyar forradalom eltörölte a történelmi Magyarországot. Az a régi rend, amely évszázadokon keresztül birtokolta mindazt, amit ez a sors ostromapásai alatt fuldokló nép ki tudott izzadni magából, eltűnt. A büneit talán még mindig levelezkelhetné a régi rezsim, ha nem tapadna hozzá vérszen a legszörnyűbb bűn, a háború földézése. Ezt azonban nem lehet megbocsájtani, levelezkelni. Mert hazug az a frázis, hogy ez a háború ránk kényszerített háború volt. Ezt a galád hazugságot kényszerítették ránk, mert az igazság az, hogy 30—40 becsstelen, emberi méltóságot kivetkőzött ember zúdította a háborút a világ nyakába. Ezt a háborút az Isten kegyelméből uralkodó volt II. Vilmos császár kötötte a nyakunkba, aki csak azért gyújtotta

föl négy sarján a világot, hogy megmutassa, hogy nem győzge láb és képes rémületbe ejteni a föld minden népét!

— Nem izgatni akar, csak tényeket szögez le, amiket nem lehet elhallgatni, amikor a jövővel állunk szemben. A jövő pedig az a program, amit Károlyi hirdetett, amit Károlyi vallott és amit Károlyi meg fog valósítani. Károlyi az egyetlen magyar ember, magyar politikus, akivel az antant szóba állt. Majd szól a munkapártról, amely a hallást jelenti már Magyarországon. Most az új és demokrata Magyarországot is szeretné megmérgezni a munkapárt. A háborús szomorúság megtanított bennünket arra, hogy ha ruhánk elrongyolódott, kifordítsuk. Ha azonban az elvek elrongyolódtak, azt nem lehet kifordítani, azt rongyosan kell tovább viselni.

— Sajnos, bizonyosra vehető, hogy Károlyiék a megkezdett munkát nem fogják tudni befejezni. Nem fogják tudni befejezni azért mert az emberi szervezet nem tud megbirkózni a lehetetlennel, pedig az ország kormányzása most lehetetlen erőt meghalladó munkát kíván. A forradalom már a polgársággal is beszámolt és nekünk, a polgároknak csak egy kötelességünk van: átvinni a múltból a jövőbe azt, ami a múltunkban értékes volt. Én nem azt kérem. — fejezte be beszédét, — hogy Károlyi Mihályt támogassák, hanem hogy hűséges katonái legyenek azoknak az eszméknek, amelyeket az ő történelmi alakja reprezentál. Kérem, mondják ki a Károlyi-párt megalakulását.

Berger Vilma és Almásy Endre felszólalása után dr. Becsey elnök kimondta a párt megalakulását. Felkérésére dr. Lugosi Döme ismertette az előkészítő bizottság javaslatát a tisztikarra vonatkozólag a következőkben:

Pártelnökök: dr. Becsey Károly, dr. Papp Róbert, Pálffy Dániel. Ügyvezető elnök dr. Dettre János. Alelnökök: Almásy Endre, Baross György, Juhász Antal, Lantos Béla, Nagy Gyula, Pálffy Ernő, Rózsa Béla, Schütz István, Szabó Gyula, dr. Szakáts József, dr. Tóth Imre, Várhelyi József. Igazgatók: Cserzy Mihály, dr. Csikós Nagy József, dr. Csönka Elemér, Jánossy Lajos, Korom Mihály, dr. Márki Imre, dr. Péchy Aurél, Schwarz Mánó, dr. Sársich György, Szécsi György, Vajdas József. Főtáskár: dr. Lugosi Döme. Titkárok: dr. Bródi Mihály, dr. Grassely Károly, dr. Magyar József, Sz. Szigethy Vilmos. Főpénztáros: Nyári György. Pénztáros Gál Miksa.

A nagygyűlés az előterjesztést egyhangulag elfogadta.

Ezután közkiáltásra Pálffy Dániel szólalt fel, aki kifejtette hogy a nép csak Károlyi híve lehet. Végül megköszönte a megjelentek érdeklődését és az ülést berekesztette.

Az 50.000 koronás háborús jutalom felosztása a Városi Alkalmazottak Tanácsa által.

Indítványozza, mondja ki a nagygyűlés a szolidaritást és ruhazza fel a megalakítandó tanácsot azzal, hogy rögtön segély iránti intézkedéseket tegyen.

Végül javasolja, határozza el a nagygyűlés, melyik politikai párthoz kíván csatlakozni.

A nagygyűlés tagjai szinte egyhangulag kiáltottak fel:

— A szocialistákhoz!

Balázs Károly és Bíró Benő felszólalása után Gál János rendőrsparancsnok kér felvilágosítást arra vonatkozólag, milyen alapon történik a szervezkedés.

Erre a kérdésre ismét felhangzott:

— Szociális alapon!

Gál János erre bejelenti, hogy a rendőrség nevében hozzájárul a szociális alapon való szervezkedéshez és kéri, kenessék meg az összes városokat és javasolják, hogy ugyanilyen állapon tömörüljenek.

Pillich Gyula után Tóth Ferenc tízes beszédben hívta fel az egybegyűlteket arra, hogy csatlakozzanak és határozzák el belépésüket a szociáldemokrata pártba.

Fenyő Lajos szintén a szocialista pártba való belépést ajánlja, az elnök azonban kijelenti, hogy senkinek a meggyőződését nem szabad érinteni és még a kisebbség politikai meggyőződését sem szabad érinteni.

Ezután az elnök elrendelte a szavazást.

A nagygyűlés többsége taps és éljenzés közben elhatározta, hogy a szociáldemokrata pártba csatlakozik.

A nagygyűlés ezután Freyburger Benő javaslatára egyhangulag beválasztotta a Városi Alkalmazottak Tanácsába a következőket:

Dr. Turóczy Mihály főügyész, dr. Dettre János ügyész, dr. Lederer Dezső tisztiorvos, Bíró Benő h. főmérnök, Donáth Miksa fogalmazó, Fenyő Lajos mérnök, Arendás György műszaki s. tiszt, Bauer Zoltán alszámvivő, Freyburger Benő iródatiszt, Vih J. József szállásbiztos, Várady Jenő főszámvivő, Gracza János adótiszt, Bley Lajos adótiszt, Mayer István írnok, Zsáros Lajos írnok, Kolozsvári Sándor írnok, Tóth F. s. nyilvántartó, Varga Károly végrehajtó, Igaz János kézbesítő, Sz. Szigethy Vilmos, Detári István iratkezelő, Gál János r. őrsparancsnok, Bózsó Ödön jv. pénztárnok, Vecsernyés István detektív, Bózsó István tűzoltó, Varga József könyvivő. Pótagok: Kovács Antal iródatiszt, Varga Mátyás könyvivő, Zombori István adótiszt, Vigh Rezső napidíjas, Fündits Endre jv. s. könyvelő, Szűcs János vámkezelő.

A nagygyűlés berekesztése után a szociáldemokrata párt nevében Abrahám Mátyás lelkesen üdvözölte a szociáldemokrata pártba belépő tisztviselőket.

Adler Viktor meghalt

Bécs, november 11. Adler Viktor külügyi államtitkár ma délből félegykor lakásán szívinfarktus következtében hirtelen meghalt.

Bajorországban népkormány vette át a hatalmat.

München, november 11. Eisner Kurt elnök a bajor népuralom nevében hirdetményt tett közzé, amelyben közli, hogy a végrehajtó hatalom a munkások és katonák tanácsától ideiglenes gyűlésének határozatából a kormány kezébe ment át.

A legfőbb hadvezetőség elismerte a katonai- és munkástanácsot.

Berlin, november 10. Mint a Berliner Tageblatt közli, a nagyfőhadiszállásról az a hír érkezett, hogy a legfőbb hadvezetőség elismerte a munkások és katonák tanácsának hatalmát.

A városi alkalmazottak nagygyűlése.

— Tanácsot alakítottak és belépnek a szociáldemokrata pártba. —

(Saját tudósítónktól.) Hétfőn délután megalakult a Városi Alkalmazottak Tanácsa. A városi alkalmazottak is megmozdultak és érdekeik megóvására tanácsot választottak. De nemcsak ezért volt fontos a városi alkalmazottak tömörülése, hanem azért is, mert a gyűlésen kimondták, hogy a városi alkalmazottak politikai pártállást foglalnak el és területileg belépnek a szociáldemokrata pártba.

A gyűlés lefolyásáról a következőket jelenti tudósítónk:

A nagygyűlést Freyburger Benő nyitotta meg, aki bejelentette, hogy a városi alkalmazottak vasárnap értekezletet tartottak, amelyen elhatározták, hogy összehívják a nagygyűlést. Az értekezlet megbízásából üdvözli a megjelenteket, megnyitja a gyűlést és indítványozza, hogy elnökül dr. Dettre Jánost, jegyzőnek Zsáros Lajost kénjék fel. Tisztában kell lennünk azzal, — mondta Dettre, — hogy

csak a saját erőnkben bízhatunk. Sorsunk jobbrafordulását csak ettől a kormánytól remélhetjük. Nemcsak szóval, hanem erős meggyőződéssel kell tehát csatlakoznunk ahhoz a hatalmas eszmeáramlathoz, amely most végig győzedelmeskedett. Abban a hitben, hogy a tisztviselői kar fentartás nélkül csatlakozik a legszélső demokráciához, üdvözlöm a demokrata átalakulást ünneplő városi alkalmazottakat.

Bley Lajos az elnök felszólítására ismertette a tisztviselők kívánságait. A városi alkalmazottak tanácsának a megalakítását javasolja, majd a tisztviselők főbb kívánságait a következőkben:

Olyan rögtön segély kiutalása, amely a sürgős bajok megsegítését.
Megfelelő családi pótlék kiutalása.
Szolgálati pragmatika.
Általános fizetésrendezés.